

repida diluas, moxque eo caput nitro antè
perfrictum illinas. Sunt & qui in vino tun-
dant, itaque assuerent. Caterùm fructus
commodè quoque œdematis imponitur.

De Ægilope, siue festuca.

CAP. CXXXIX.

AEGILOPS, herbula est folia tritici ha-
bens, sed molliora, & in summo capite
femina suis inclusa folliculis bina ternave
rubra, è quibus aristæ veluti capillaceæ ex-
eunt. Herba cum farina imposita, sanat ægi-
lopas, duritiâsq; discutit. Ad eadem succus
cum farina permixtus siccatusq; reconditur.

De Bromo. CAP. CXL.

BROMVS, herba est Ægilopi similis, exie-
catoriam vim habens. Quamobrem si
cum radicibus in aqua decoquatur ad ter-
tias, iurique colato per modus mellis admi-
sceatur, rursumque discoquatur dum mellis
crassitudo fiat, medicamentum parabitur;
quo quidem imbutum linteum & naribus
etiam per se inditum, ad graueolentia na-
rium vlcera erit efficax. Sunt qui tritam a-
loën addant, eodémque modo vtantur. Cæ-
terùm cum rosis siccis in vino decocta, gra-
uem oris halitum emendat.

De Glauce. CAP. CXLI.

GLAVX foliis cytiso aut lenticulæ simi-
lis est, quæ quidem supernè videntur.

Gg. iij.

auerfaque candidiora spectantur: ramulos verò spargit à terra quinos senòlve, tenues, à radice dodrantaes: flores autem viola albæ, purpùrei exeunt, attamen minores. Nascitur iuxta mare. Ipsa decocta cum hordeacea farina, sale & oleo, in sorbitione lactis vbertatem intermissam rekituit.

De Polygala. CAP. CXLII.

POLYGALA, frutex brevis est, palmi altitudinem petens, foliis lenticula, gèstu subacerbo. Potus is, lactis in idem abundantiam facere creditur.

De Oxyris. CAP. CXLIII.

OXYRIS, herba est furculacea, colore nigro, tenuibus virgis, fractuque contumacibus: in quibus foliola terna, interdum & quaterna, quina, senave, ceu lini, nigra initio, deinde colore mutato rubescencia. Decoctum eius potum iuuat arquatos.

De Smilace aspera. CAP. CXLIIII.

SMILAX aspera folia habet periclymeni sarmenta multa, tenuia, paliuri aut rubi modo spinosa: & sese arboribus circumuoluit, per eas sursum deorsumque repens. Fructum verò profert racematum, ceu exilibrutisæ racemulum, qui quidem vbi maturuit, colore est rubro, gustumque leniter quodammodo mordet: radice denique est dura crassaque. Nascitur locis palustribus & asperis.

asperis. Folia fructusque contra venena efficacis antidoti vim habent, siue ante, siue postea bibantur. *Quin* & memoriae proditum est, siquid ex his infanti recens nato tritum propinetur, nulla ei postea venena nocitura. Inciditur & ad alexipharmaca, id est, ad ea medicamenta quibus venena arcentur.

De Smilace lauis. CAP. CXLV.

Smilax lauis folia habet hederacea, sed molliora, lauiora tenuioraque, itemque flagella æque ac prior, ac nullis spinis horrida: quibus tamen haud secus ac illa arbores scandit, iis sese circumuoluens: semen verè gerit ceu lupini, nigrum, exiguum, supra quod flores perpetuò visuntur candidi, vndique numerosi & orbiculati. Ex hac potro smilace per æstatem topiarij operis umbacula factitantur: at folia per autumnum amittit. Cæterùm semen cum dorycenio potum ternis singulorum obolis, vt somnia tum varia, tum etiam tumultuosa videantur, efficere perhibetur.

De Russo, seu Myrto syluestri.

CAP. CXLVI.

MYRTVS syluestris seu oxymyr sine, folium fert myrti, sed latius, ad formam lanceæ mucronatum: fructum rotundum, medio folio inhaerentem, qui per maturitatem rubet, nucleumque ossis instar durum.

G. iij.

complectitur. Ramuli ab vna eadēque radice numerosi exeunt, vitilium modo lenti, fractu contumaces, cubitales, foliosi: radix graminis similis, gustanti acerba & subamara. In asperis & præruptis locis enascitur. Folia & baccæ in vino potæ, vrinæ cient, menses pellunt, & calculos vesicæ frangunt. Morbo quoque regio, vrinæ stillicidio & capitis dolori medentur. Sed & radice decoctum in vino potum, eosdem illos præbet effectus. Porro & cauliculi pullulare incipientes, asparagorum vice ac olerum modo in cibo sumuntur: sunt autem amari, vrinæque cient.

De Lauro Alexandrina.

CAP. CXLVII.

LAVRVS Alexandrina, quam aliqui Idæam, aliqui danaën, alij hypoglottion, alij zalæam, alij denique stephanen vocant, foliis est myrti sylvestris, maioribus tamen, mollioribus & candidioribus: fructu in mediis foliis rubro, ciceris magnitudine. Ramos vtrò per terram spargit dodrantes, interdum etiam maiores: radice myrti sylvestris simili, at maiore, odorata, mollioreque. Nascitur in montosis. Radix drachmarum sex pondere in vino dulci pota, difficulter parientibus vrinæq; stillicidio laborantibus auxiliatur. Sed & sanguinem etiam extrahit.

De

De Daphnoide. CAP. CXLVIII.

DAPHNOIDES aliqui euperalon, alij chamædaphnen, alij peplion vocant: exiguus frutex est, cubitalis, ramis multis à medio sursum versus lori modo flexilibus & obsequiosis, iisque foliosis. Ramulos vestiens cortex supramodùm viscosus est: at folia sunt lauri, verùm molliora, validiora, fractûque contumacia, quorum gustatu os faucêsque mordentur & accenduntur: flores candidi: fructus, cum ematurur, niger: radix supervacua. Nascitur in montosis. Folium seu aridum, seu etiam recens, potu pituitosa per aluum deicit: vomitus quoque ac menses ciet: quin & commanducatum, pituitam à capite extrahit: sternutamenta etiamnum mouet. Cæterùm & quindenz ipsius bacca potu, purgant.

De Chamedaphne. CAP. CXLIX.

CHAMAEDAPHNE, quam & Alexandri-
nam aliqui vocauerunt, virgas promit
singulari ramulo constantes, cubitales, re-
ctas, tenues ac læues. Sed & huic folia sunt
lauri similitudine, at læuiora multò tenuio-
ràque ac viridiora: fructus rotundus, rubens,
foliis annexus. Huius folia trita illitæque,
capitis doloribus inflationibusque stoma-
chi succurrunt: eadem bibita cum vino, eos-

mina sedant. At succus cum vino propinatus, menses venalesque ciet: idem quoque subditus in pello præstat.

De Helleboro seu Veratro albo.

CAP. CL.

VERATRUM album folia fert plantaginis aut betæ sylvestris similia, sed breviora, nigriora & dorso rubescentia: caulem palmi altitudine, concavum: qui quidem tunicas quibus conuoluitur abdicat, cum arescere incipit. Radices subiacent numerosæ, tenues ac fibratæ, ab exiguo & oblongo capitulo ceu cepa exeutes, eidemque annexæ. Nasçitur in montosis & asperis. Radices messibus colligendæ. Optimum autem habetur veratrum, quod modicè extentum est, candidum, fragile, carnosum, minimè exarurum aut iuncum referens, aut dum frangitur, pulverem emittens: sed tenuem habens medullam, gustûque non admodum feruens, neque saluam subinde ciens: huiusmodi siquidem strangulat. Primatum tenet Anticyrenum. At Galaticum æquè atq; Cappadocicum, candidius est, iunco simile, maioremq; strangulandi vim habet. Porrò vomitionib; varij coloris humores extrahit: collyriis admiscetur, quæ caliginem oculorû discutiedi vim habent: menses pellit, partûsq; peccat.

necat, appositum: sternutamenta mouet, ac
 moues interficit, cum melle & polenta suba-
 ctum: quin & carnes colliquat & absumit, si
 coquatur vna. Datur & ieiunis per se, item-
 que cum sesamo & prissana aut alicâ cre-
 more, aut cum aqua mulla, aut pulte, aut
 lente aliâve forbitione. Sed & cogitur cum
 pane, atque ita inassatur. Apparatus verò in-
 superque victus ratio vtentibus accommo-
 data diligenter ab iis tradita est, qui ex pro-
 fesso de ipsius dosi scriptitarunt. Sed maxi-
 mè Philonidæ Siculo Ennæo assentimur.
 Longum enim foret, in hac quam præcipuè
 instituimus materiae Medicæ tractatione,
 victus rationem ad medendum necessariam
 simul & semel exponere. Sunt tamen non-
 nulli qui dent ipsum cum larga forbitione,
 aut copioso cremore: vel etiam exhibito
 parciore cibo post illicò veratrum offerant:
 ac iis præsertim quibus strangulationis sus-
 spicio imminet, aut corporis imbecillitas a-
 det. Illo enim modo sumentibus purgatio
 periculo vacat, quòd non intempestiuè in-
 stitue citius medicamentum corporibus ac-
 cedat. Caterùm & sedi subditæ ex eo balani,
 cum aceto vomitiones concitant.

De Helleboro seu Veratro nigro.

CAP. CLI.

Helleborum seu veratrum nigrum aliq̃